

A MAG ÖNTÖZÉSE

2016. július 31.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Az Úr ékessége van ma jelen! Ékességgel van jelen az Úr dicsősége! Hogyha el volt keseredve a szíved, amikor bejöttél, ha el voltál csüggedve, ha úgy láttad, hogy nem mozdulnak a dolgok az életed felett, ahogy szeretnéd, ahogy hiszed, akkor ma az üzenet, amit az Úr szólni akar, neked szól! Az neked szól, mert amit elkészített, azt fogom mondani, és megsegít, hogy úgy jöjjön elő, ahogy szeretné, hogy elhangozzék.

Hiszem, hogy az Ő szája szól, hiszem, hogy Ő látjátok! Az Ő szája szól, az Ő szívéből szól, az Ő Szelleme szól, és nekünk csak az a részünk, hogy *átadjuk magunkat*. Most add át magad, kérlek, mert az Úr Igéjében *vigasztalás* és felépítés van! Felépítelek téged – azt ígéri – és felépülsz, ó Sionnak leánya. Ezt ígéri neked. *Felépít* minket az Úr, ha átadjuk magunkat erre az igei munkára, ami jelen van.

A Bibliában, az Ószövetségben van egy gyönyörű történet leírva. Ahányszor olvasom, mindig feljebb és feljebb emeli a lelkemet, hogy Istennél *nincsenek reménytelen helyzetek*, ha hozzá fordulunk. Tudnunk kell, hogyan kell ezt tenni, hogyan kell odaadni magunkat, hogyan kell *átadni a helyzetünket*, hogyan kell megtalálni az Ő szívét a mi szívünk kéréseivel.

Amikor *találkozik a menny a földdel* az életünkben, akkor vannak megválaszolt imádságok. Amikor *csak formulákban* imádkozunk, hogy hallottuk, hogy az Atyát kell kérni a Jézus nevében, de a szívünk nincs benne, akkor az az ima csak csalódást fog okozni nekünk, mert nem jutott el az Ő szívéig, mert nem a szívünkéből mondtuk el.

Ez a *titka* mindennek. Szívtől szívbe megy az Úr királyságában minden. Ez lesz ma az első hely, ahol Igét olvasok nektek. Közben mondjátok, hogy szeretlek, Jézus! Szeretlek, Jézusom! Mondd neki még egyszer: *Szeretlek, Jézusom!* Most úgy mondd neki, hogy teljes átéléssel, mintha ott állna előtted, mondd neki: Szeretlek, Jézusom!

Ő szereti hallani ezt, és amikor megszólalsz, akkor örömmel hallja a hangodat. Az ördög azt akarja velünk elhitetni, hogy nem is figyelmez rád az Úr, így próbál minket leszoktatni az imádságokról. Ugyan már, az eddigi imáidra se kaptál választ, és most mit erőlteted? Mit erőlködsz itt? – mondja sokaknak.

És elveszi azt a kicsi kis fénysugarat is, amit addig a szívükbe hordoztak. Hogy jó az Úr, és az Ő kegyelme örökkévaló, és megválaszolja az imáinkat. Ezt akarja ellopni tőled. Azt a *kicsi hitet*, ami elegendő lenne a helyzetre, ha abban *kitartó* lennél, mert a hit, ami Tőle született, az *elegendő*, hogy legyőzze a világot. Az elegendő! Az a győzelem, ami legyőzte a világot, az a mi hitünk, mondja az Ige.

Soha ne becsüld le a hitedet, hogy az nem elegendő! Az nem igaz. Az a *kis hitecske*, az a kis mustármagnyi hit, az *elegendő* arra, hogy megteremje, amire Isten elküldte. Nézzük így meg az Igét Sámuel első könyvében. Jó az Úr! Mondd: jó az Úr!

Legyél ma velem itt aktívan, nem szeretném, hogy úgy érezzem, csak magamban prédikálok. Mert annál nincs rosszabb, amikor érzem, hogy sehova nem talál be az Ige. Érzem, hogy betalál az Ige ma! Legyél itt velem, pontosan úgy, ahogy tudod, hogy itt kell lenned, hogy *fogadod az Igét*, mert akkor terem!

Volt egy ember, akiről szól a történet, és ez az ember Elkána.

1SÁMUEL 1,1–22.

1. Volt egy ember, Ramataim-Cofimból, az Efraim hegységéről való, és az ő neve Elkána volt, Jerohámnak fia, ki Elihu fia, ki Tohu fia, ki Sof fia volt; efraimita volt.

Két felesége volt, megtudjuk rögtön a kettes versből. Abban az időben az Ószövetségben meg volt engedve a többnejűség, hogy ahogy az Úr parancsolta az Isten Szellemé által, hogy szaporodjatok, sokasodjatok. Kevesen voltak a földön, meg volt engedve a többnejűség. Így Elkánának két felesége volt. Egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták.

2. És két felesége volt néki; az egyiket Annának, a másikat pedig Peninnának hívták. Peninnának gyermekei valának, de Annának nem voltak gyermekei.

Történt, hogy Peninnának gyermekei lettek, és Annának pedig nem voltak gyermekei. Nem születtek gyermekei.

3. És ez az ember felmegy vala esztendőnként az ő városából, hogy imádkozzék és áldozatot tegyen a Seregek Urának Silóban. Ott pedig Éli két fia, Hofni és Fineás voltak az Úrnak papjai.

Ez volt a parancsolat, hogy évente fel kellett menni az Úr templomába, ami akkor ott Silóban volt. Éli két fia, mint az Úr papjai, és Éli volt a főpap.

4. És azon a napon, melyen Elkána áldozni szokott, Peninnának, az ő feleségének, és minden fiának és leányának áldozati részt ad vala;

Ez volt a szokás, mindenkinek áldozatot kellett bemutatni.

5. Annának pedig kétakkora részt ad vala, mivel Annát igen szerette; de az Úr bezárá az ő méhét.

Ennek a feleségének, akinek nem volt gyermeke, kétakkora részt adott. Ő volt a kedvenc feleség. Annát igen szerette annak ellenére, hogy nem tudott gyermeket szülni a férjének. Ő volt a kedvenc. Annát igen szerette, de az Úr bezárta annak a méhét. Gyermektelen volt.

6. Igen bosszantja vala pedig Annát vetélkedő társa, hogy felinegerelje, mivel az Úr bezárá az ő méhét.

Képzeld el magatokat az ő helyében, hogy addig bosszantotta, míg felinegerelte, mivel az Úr bezárta az ő méhét. Annának nem jutott gyermekölés. A vetélytársának, a másik feleségnek születtek a gyerekei évről évre. Volt benne annyi gonoszság, hogy még evvel bosszantotta is Annát.

Éreztette vele, hogy látod, te semmirekellő vagy, még gyereket sem tudsz szülni! Nem tudsz a férjemnek gyermeket szülni. Nekem meg itt van a sok áldás! – és éreztette vele, és ez pedig a szívének az állapotát mutatja.

Sokszor van, hogy jobb, ha nem szólalunk meg helyzetekben, mert ha mondanánk valamit, akkor az a másinak – még akkor is, ha az igazságot mondjuk –, a bántására lenne. Az igazságot kell szólnunk, szeretetben. Peninnának csöndben kellett volna maradnia, és megengedni, hogy Anna szerethesse az ő gyermekeit. Ez lett volna a helyes hozzáállás. De nem így volt.

1SÁMUEL 1,1–22.

7. És így történt ez esztendőről esztendőre; valahányszor felment az Úrnak házába, ekképpen bosszantá őt, ő pedig sírt és semmit sem evett.

Meg volt ő próbálva hosszú ideig. Esztendőről esztendőre úgy mentek föl a templomba, hogy ő gyermektelen volt. Valahányszor felment az Úrnak házába, ekképpen bosszantotta őt, és ő pedig sírt, és semmit sem evett bánatában.

Képzeld el, hogy egy igazi szívszorúsága volt ez Annának. Állandó bántásokban, állandó megvetésben lenni, kiközösítve lenni, lenézve lenni, ismerjük ezt mindannyian, mert voltunk ilyen helyzetekben. Anna sem tehetett erről a helyzetről, mégis éreztették vele.

8. És monda néki Elkána, az ő férje: Anna, miért sírsz, és miért nem eszel? Mi felett bánkódsz szívedben? Avagy nem többet érek-é én néked tíz fiúnál?

Bár tudta a férje, miért sírt, őt is bántotta ez a helyzet. Igen jóra tartotta magát ez a drága férj, mondta, hogy tíz fiúnál többet érek neked, miért bánkódsz ezek felől az apróságok felől? Anna nem így gondolta.

**9. És felkele Anna, minekutána evének Silóban és minekutána ivának, Éli pap pedig az Úrnak templomában az ajtófélnél ül vala székében,
10. És Anna lelkében elkeseredve, könyörge az Úrnak, s igen sírt.**

Hányan vagyunk ma így, hogy valami miatt el vagyunk keseredve, és így jöttünk a gyülekezetbe? El vagyunk keseredve valamiért. Viszont érző lények vagyunk, szívünk van, szívvel teremtett minket Isten. Vannak helyzetek, amik így bánthatnak minket. Anna lelkében elkeseredve könyörgött az Úrnak, és igen sírt. Az Úr templomába úgy ment be, olyan könyörgeésekkel, ami *szívéből fakadt*, és igen sírt.

11. És fogadást tett, mondván: Seregeknek Ura! Ha megtekinted a te szolgálóleányodnak nyomorúságát, és megemlékezel rólam, és nem feledkezel el szolgálóleányodról, hanem fiúmagzatot adsz szolgálóleányodnak: én őt egész életére az Úrnak ajánlom, és borotva nem érinti az ő fejét soha!

Most jön, ami által megkötöttet: Uram, adsz nekem valamit, én is teszek valamit! Én őt egész életére az *Úrnak ajánlom*, és borotva nem érinti az ő fejét soha. Tiéd lesz. Tudom, hogy Tőled kaptam, és Neked adom vissza. Ez volt az, ahol *megkötöttetett* ez a hurok.

12. Mivel pedig hosszasan imádkozék az Úr előtt: Éli figyel vala az ő szájára;

Ezek könyörgések voltak, sírások között. Kisírta szívét az Úr előtt, *kiöntötte a szívét* az Úr előtt. Amikor a szívedből mondod az imát, az minden esetben *meghallgattatott*. Figyelte, mi történik itt, szokatlan volt ez a főpapnak is. Nemcsak megszokásból, meg nemcsak azért imádkozott, mert így tanulta a családtól. A szívéből fakadt.

13. És mivel Anna szívében könyörge, csak ajka mozgott, szava pedig nem volt hallható: Éli gondolá, hogy részeg.

Látjátok, hogy amikor vélekednek rólunk, nem tudják, mi zajlik belül? Maga a főpap nem tudta, miért sír ez az asszony. Miért viselkedik ennyire furcsán? Azt gondolta – mert a szája

épp csak hogy mozgott, de *szívéből imádkozott* és könyörgött –, ez az asszony részegen jött be a templomba. Hányan gondolnak rólunk olyat, ami megvetésre való, és nem igaz.

De ami belül zajlik, azt *csak az Úr látja*, és itt történt valami. Soha ne engedjétek, hogy elvegye a lelkesedést meg a hiteteket, amikor belül történik a szívedben valami, mindegy, bárki bármit gondolhat, az *nem fogja tudni ellopni* az áldást a szívedből. Mert ez szív és szív között zajlik. A te szíved és az Úr szíve között. A Szellem által.

1SÁMUEL 1,1–22.

14. Monda azért néki Éli: Meddig leszel részeg? Távolítsd el mámorodat magadtól.

Még bántást is kapott. Újabb bántást, miközben imádkozott. Anna alázatban maradt. Ez az egyik nagyon fontos dolog, hogy ne tudjon az ördög lopni, miközben készülünk az alkalomra, kenet alatt vagyunk már, és goromba szavakat szólnak hozzánk. Ne engedd, hogy ellopja a kenetet! A drága kenetet. Annának is lett volna itt lehetősége azonnal visszavágni, de *elvesztette volna a kegyelmet*, amit az Úr készített neki. Anna alázattal válaszolt.

15. Anna pedig felele néki: Nem, Uram! Bánatos lelkű asszony vagyok én; sem bort, sem részegítő italt nem ittam, csak szívemet öntöttem ki az Úr előtt.

Nézd meg: *alázatban maradt*, és elmagyarázta annak a főpapnak, akinek kellett volna annyira szelleminek lenni, hogy érzékeli, hogy mi történik itt. De látásban ítélkezett.

16. Ne tartsd a te szolgálóleányodat rossz asszonynak, mert az én bánatomnak és szomorúságomnak teljességéből szólottam eddig.

17. És felele Éli, és monda: Eredj el békességgel, és Izraelnek Istene adja meg a te kérésedet, amelyet kértél tőle.

Ekkor Éli, a főpap megfordult, és megáldotta őt. És megtörtént az áldás a főpaptól. Ugyanígy a te Főpapod is *tekinti* a te ajkadat, tekinti a te imádat, és *megáldja* minden imádat, és azt mondja neked, hogy menj békességgel, megvan a te kérésed! Ez történt itt.

(Közben a szemekben az Úr nagy munkát végez. A szemekben ma tökéletes látás lesz! Tegnap is volt, és bizonyosság is elhangzott. Az Úr cselekszi ezeket. Az Úr maga tudja egyedül megcselekedni ezeket, és az Ige kenetében és olajában végzi.)

Látjátok? Azt mondja a főpap, Éli: Eredj el békességgel, és Izraelnek Istene adja meg a te kérésedet, amelyet kértél tőle. Rákerült a pecsét. Rákerült a *pecsét* arra, amit kért.

18. Ő pedig monda: Legyen kedves előtted a te szolgálóleányod! És elméne az asszony az ő útjára és evett, és orcája nem volt többé szomorú.

Képzeld el, hogy történt valami, miközben bement a templomba és kijött. Az a gyermek *itt fogant meg* Anna életében. Többé nem sírt. Többé az arca nem volt szomorú. Elkezdett enni, és elkezdett vígan lenni, és a békességben lett.

Az a sírás, az a szomorúság, az a könny, az a bántás, ami addig benne volt, az eltávozott a szívéből. Hogy történt? Itt fogadta be a gyermekét. Tudta, hogy az most megvan neki. Itt *megszületett a szívében* az a gyermek, akit annyira vágyott.

Nagyon tanulságos, mert *így működik a hit*, és ezért időzünk így igeverstről igeverstre, hogy meglássuk, hogyan végzi el Isten a dolgokat az életünkben. Először a szívében kell megtörténni, hogy befogadtuk, hogy megvan az, és többé nincs az a szomorúság. Hitben tudunk lenni.

És az orcája nem volt többé szomorú Annának. *Változás* történt. A szívében megtörtént az az ámen, igen, ez megvan nekem! Ez a gyerek megvan nekem! Akiért bementem az Úr színe elé könyörögni, az megvan nekem, többé nem vagyok meddő! Amit kértem, az megvan nekem! Ez az, amikor a hit reménysége felkel bennünk, mert valamit *befogadtunk az Úrtól*, ha meg tudtuk érinteni az Ő szívét.

Amikor az imáinkkal tudjuk, hogy megérintettük, és érezzük, hogy megvan a válasz, és az benne van a szívében, akkor többé hiába láttunk azokra a reménytelen körülményekre ugyanúgy, mint eddig, már máshogy vagyunk belül. Belül tudjuk, hogy az megvan. Az nekem megvan. Akárki akármit mond, akárhogy bánt, nem látszik, nem kézzel fogható, többé az arcom nem szomorú. Mert megvan nekem.

1SÁMUEL 1,1–22.

19. És reggel felkelének, és minekutána imádkozának az Úr előtt, visszatértek, és elmenének haza Rámába. És ismeré Elkána az ő feleségét, Annát, és az Úr megemlékezék róla.

Itt fogant meg a gyermek a méhében. A templomban, a szentek szentje előtt imádkozva fogant meg a gyermek a szívében. Előtte. Látjátok, hogy mennyire igaz, hogy a láthatatlanokból lesznek a láthatók? Amit itt a szívében hordozunk, mert tudjuk, hogy megvan nekünk.

Csak azokat fogjuk *meglátni* a valóságban, amik *megfogantak* idebent. Először tudnod kell, hogy azt a *hiteddel megragadtad*, hogy megvan neked! Az Úr nem tartotta tőled vissza, odaadta neked, te befogadtad, megvan neked!

Többé nem szomorú az orcád, hanem tudsz örövendezni, mert a hitnek az örömével tudod, hogy az megvan neked, az a gyógyulás, vagy amit kerestél, amit kértél, amiért bántottál, az a helyzet megfordult. Megjött az áttörés!

Először a szívedbe jön. Aztán jött, hogy fogant az ő méhében. Mert el tudta fogadni a szívében. A 20-as vers a koronája ennek a történetnek. Megtörtént, hogy megfogant a gyermek a méhében.

20. És történt idő multával, hogy terhes lett Anna, és szüle fiat és nevezé őt Sámuelnek, mert úgymond az Úrtól kértem őt.

Megszületett az, akiért bement a templomba az Úr elé. Akit évek óta szeretett volna látni, és nem látott, és csak sírt, és bántásokat kapott, és nehéz éveket töltött. Évről évre bement a templomba könyörögni, nem adta fel. Ez az egyik tanulság.

Nem adta fel a reményt a szívében, nem engedte, hogy a szíve kívánsága a földre hulljon. Nem adta fel. Ez az egyik kulcs, hogy meglássuk, amiért dobog a szívében. Nem adta fel. Bement az Úr elé, és ott elvette.

20. És történt idő multával, hogy terhes lett Anna, és szüle fiat és nevezé őt Sámuelnek, mert úgymond az Úrtól kértem őt.

Megtörtént? Igen. Amiben *hitt*, amiért *imádkozott*, az megtörtént! Ez lesz a mai gondolat-sornak a célpontja. *Megtörténnek* a dolgok az életünkben, amiben hiszünk. Léssen azután... Hányszor olvasod az Újszövetségben? Vagyis az meglett. A nyomorúságok után, a megpróbáltatások után, a kínok után, a nehéz helyzetek után.

Azt mondja az Ige: és léssen azután. Meglátod azt, megvan az, meglett az áttörés. Meglett azután. Itt írja. Történt azután. Megtörtént az idő múlásával. Az a dolog valóságba jön az életedbe, amiben hiszel. Pontosan így, az Úr kegyelme által. *Idő multával, hogy terhes lett Anna, és szüle fiat és nevezi őt Sámuelnek, mert úgymond az Úrtól kértem őt.*

Tudjad mindig, mindened az Úrtól van! Ne vedd a dolgokat olyan félvállról, hogy ó, hát persze, a másoknak is van! Nem! Neked *mindened az Úrtól van!* Tudd, hogy az Úr kegyelme cselekedte, és legyél mindig hálás érte, hogy tudjon még *több kegyelmet adni* neked!

Hogy még több kegyelmet tudjon adni mindenben, minden tekintetben. Anna annyira tudta, hogy ez a kegyelem az Úrtól van, hogy a következő évben nem ment fel a férjével a templomba, mert még nem választotta el a gyermekét, a kis Sámuel.

1SÁMUEL 1,1–22.

21. És mikor felméne a férfi, Elkána és az ő egész háznépe, hogy bemutassa az Úrnak esztendőnként való áldozatát, és fogadását:

22. Anna nem ment fel, hanem monda férjének: Mihelyt a gyermeket elválasztom, felviszem őt, hogy az Úr előtt megjelenjen, és ott maradjon örökké.

Azt mondta, hogy én majd akkor megyek föl, ha elválasztottam a gyermeket, és ha már elválasztottam, akkor elviszem én magam az Úr elé, és ott hagyom Éli papnál, ahogy ígértem. Az ígéreteinket, a fogadásainkat, ha megtartjuk az Úrnak... Ez egy másik nagyon nagy tanulság a történetből.

A második fejezetben olvassuk, hogy miközben ezt megcselekedte Anna, hogy a várva várt kicsi gyermekét, akit annyira várt, aki az életének lett az öröme és a teljessége, oda tudta adni az Úrnak. *Vissza tudta adni* az Úrnak, és ekkor Anna háláénekét mond az Úrnak. Ebben a pár versben, amikor Anna hálát ad az Úrnak, benne van az Úr természete.

Anna nagyon ismerte az Urat. Hogy milyen az Úr szíve, hogy hogyan tesz igazságot helyzetek felett. Hogy miként is vannak Isten királyságában az Ő dolgai. Rengeteg tanulság és kijelentés van az Úrról ebben a pár versben.

Anna így imádkozott, mikor a kis Sámuel elvitte a templomba, és odaadta az Úr szolgálataiba, egész kis korában. Azt mondja az Úrnak:

1SÁMUEL 2,1–5. 8–10.

1. És imádkozék Anna, és monda: Örvez az én szívem az Úrban, felmagasztaltatott az én szarvam az Úrban. Az én szám felnyílt ellenségeim ellen, mert üdvösségnek örvezek én!

Többé nem nevezték meddőnek. Szült fiat az Úrnak, az ellenségei elnémultak, mert az Úr cselekedett. Az ellenségei többé nem gúnyolták, nem csúfolták, mert az Isten kegyelméből megmutathatta, hogy ő is képes arra, hogy gyermeket adjon, és nem meddő többé. Megszűntek a szégyenfoltok, megszűntek a kárhoztatások, a gúnyolódások az életében.

Hatalmas áttörés történt az életében az által, hogy be tudott menni az Úr elé, és *befogadta a szívébe*, amit kért. A menny találkozott a földdel az életében. *Áttörés jött* az életében. Senki sincs olyan szent, mint az Úr – elkezd dicserni az Urat.

2. Senki sincs olyan szent, mint az Úr, sőt, rajtad kívül senki sincs. Nincsen olyan Kőszál, mint a mi Istenünk.

Tudod-e, hogy ez így igaz? Nincs senki olyan szent. Ő szentté tett minket, és szentségünk az Ő szentsége. De mi halandó emberi testben élünk. Az Ő szentsége az mindennek felett való,

és dicsérd minden nap, hogy szent az Úr! Mondd: Uram, nincs hozzád hasonló! Dicsérd Őt, az Ő szentségét, az Ő magasságát!

Anna ezt tette. Senki sincs olyan szent, mint az Úr. Sőt, rajtad kívül senki sincsen. Nincs olyan Kőszál, mint a mi Istenünk. Igen, dicsérnünk kell Őt! Nincs olyan Kősziklánk, nincs hozzá hasonló. Mi ezen a Kősziklán állunk, és meg nem rendülünk. Nincs olyan helyzet, ami meg tudna minket rendíteni. Kősziklára állíttattunk.

1SÁMUEL 2,1–5. 8–10.

3. Ne szóljatok oly kevélyen, oly nagyon kevélyen; szátokból ne jöjjön kérkedő szó, mert mindentudó Isten az Úr, és a cselekedeteket Ő ítéli meg.

Az Úr az, aki ennek ellenáll. Annának bőven volt benne része, hogy állandóan kevélykedve szóltak körülötte, sőt eltaposták, letaposták, és értéktelennek nyilvánították, pedig ugyanolyan értékű ember volt, mint a másik. Lenézték. Mindenható Isten az Úr, és minden cselekedetet Ő ítél meg. Ne kevélykedjete, ne kárhoztassátok a másikat! Anna nagyon ismerte az Úr szívét, és bölcsességeket imádkozik itt.

4. Az erős kézijasokat megrontja, és a roskadozókat erővel övedzi fel,

A mi Urunk igazságos! Lát helyzeteket, hogy most erőtlennek látszol egy helyzetben, és úgy érzed, hogy összeroskadsz a terhek alatt, hogy nem bírod tovább, olyan nyomás van rajtad. Azt megtudhatod, hogy Ő az, aki *felövezi* a roskadozókat erővel. Ez ide van leírva, ez így igaz.

5. A megelégedettek bérért szegődnek el, éhezők pedig nem lesznek; s míg a meddő hét gyermeket szül, a sok gyermekű megfogyatkozik.

Az Úr igazsága által lesz ez. Használjad ezt az Igét, ha a képbe beleillik valahol! Minden egyes igevers élővé válik a Szellem által, ha a szíveddel meg tudod érinteni. Ez így igaz, ezt Isten Igéje írja. Anna ismerte az Urat, a Szellem ihletésére dicséri az Urat. Hatalmas dolgok vannak itt leírva.

8. Felemeli a porból a szegényt, és a sárból kihozza a szűkölködőt, hogy ültesse hatalmasok mellé, és a dicsőségnek székét adja nekik; mert az Úr a földnek oszlopai, és azokra helyezé a föld kerekességét.

Lenyúl a magasból, és felemeli a szegényt, a sárból kihozza a szűkölködőt. Ha szűkölködében van az életed, fel fog emelni a porból, a sárból, a legnagyobb mélységből felemel, kihoz téged. Azért, hogy *ültessen* a hatalmasok mellé, hogy lássad magad ott, a legfelsőbbek között. Lásd magad, felemel az Úr! Az Úr végzi ezeket, ha *kitartasz a hiteddel*, nem hagy lent a mélységekben, felemel onnan. Dicsőségnek székét adja neked.

9. Híveinek lábait megoltalmazza, de az istentelenek sötétségben némulnak el, mert nem az erő teszi hatalmassá az embert.

Híveinek lábait megoltalmazza. Itt van az oltalom az imájában. Szent oltalom. Ha hűséges vagy a hitedhez, ha *hűséges* vagy az Úrhoz, számíthatsz rá, hogy a legnagyobb merénylet közepén is megoltalmaz. Pajzs és páncél a hűsége. Megoltalmazza az övéit. Királyának hatalmat ad, és felemeli felkentjének szarvát.

10. Az Úr, akik vele versengenek, megrontja, mennydörög felettük az égben, az Úr megítéli a földnek határait, királyának pedig hatalmat ad, és felemeli felkentjének szarvát!

Ezt mind elvégzi az Úr. Anna hálaénekében van, és az igazságot imádkozza az Úrról. Valaki, aki bement a templomba, és megérintette Isten szívét. Gyönyörűség és kegyelemmel teljes ez a történet, és megszületett a gyermek, akit *visszaadott* az Úrnak.

Ha éppen ez a helyzet, hogy meddőséggel van dolgod a családban, a környezetedben, bátorítsad, kiváló történet arra, hogy akinek nem volt, annak megsokasodik, és akinek sok magja volt, megkevesbedik. Isten mindent el tud végezni.

Ha valaki kevély, megtördeli a szarvát. Hogyha magasán hordja az orrát, letördeli a kevélyeknek a szarvát. Az *alázatost felemeli*. Erről szól ez a történet. A mi Urunk, Jézus Krisztusunk kegyelméből van ez, és Annának eljött az órája.

Ugyanúgy neked is, hogyha ilyen megpróbáltatás sorozatban vagy, hogy évek óta csak szegény ér egy bizonyos dologban, megvetnek, kritikát kapsz, kiközösítenek, akkor tudd, hogy eljön az az óra, amikor az Úr mondja, hogy elég. Itt megmutatom az én szolgálom felmagasztalását.

Eljött az óra, ugyanis mindennek *rendelt ideje* van az ég alatt. Ezt írja az Ige. Mindennek rendelt ideje. Eljött Annának az elrendelt ideje, amikor be tudott menni így a templomba, és azt mondta az Úr, hogy itt elég! Elég a szenvedéséből, és felmagasztalom őt, és megmutatom az én kegyelemem az életében.

Ideje van az ég alatt minden akaratnak. Csak szólítsd *Isten időzítését* az életedre, és ki fog kerekedni ebből az, amiben hiszel, és amire vágysz! Mindennek rendelt ideje van. Amikor elmondtad a kérésedet, akkor Isten annak rendelt egy időt, és azt megláthatod. Ha nem is azonnal látod meg, ne add fel! Ez a titka, hogy mégis meglásd.

Legyen *kitartó hited*, és köszönd meg, hogy ez megvan neked, és többé az arcod nem szomorú, hanem örömmel lesz teljes, és elkezded az Urat dicsérni! Ha nem jön más a szádra, kezd el az Anna hálaénekével, aki tudta, hogy Isten kimentette őt ebből a helyzetéből, megkapta, amit kért. Kezdd el Őt dicsérni, magasztalni, hálákat adni, mert rendelt ideje van a te áttörésednek!

A te áttörésed eljön, és *nevezheted úgy* a hited által, hogy ez *megvan* neked! És nevezheted úgy a hited által, hogy az *megvan* neked. A hited úgy nevezi, mert az arcod többé nem szomorú, hanem ragyog az Ő dicsőségében. Nekem ez megvan, itt belül hordozom, az Úr odaadta nekem, nem tartja vissza tőlem. Ez megvan. Ebben a hitben gyönyörködik az Úr maga is.

Ideje van az ég alatt minden akaratnak. Ideje van a születésnek, ha tovább olvasod, megtudod a Prédikátor 3-ban. Ideje van a hallgatásnak, és ideje a szólásnak. Nagyon nagy bölcsesség van a Prédikátor könyvében itt. Van ideje annak, amikor szólnunk kell, és el kell mondanunk az igazságot, és van ideje, amikor hallgatnunk kell, még akkor is, ha nagyon szeretnénk mondani a saját igazunkat. Hallgatni kell!

A bizonyosságainkat, hogy mikor hozzuk elő, annak is megvan az ideje. Ha a testvéredet megtámadta egy szörnyű vírusos influenza, és nem kap levegőt, annyira köhög, és folyik az orrán-száján, mindenhol, olyan támadás alatt van, hogy alig kap levegőt, akkor te odaállsz mellé és azt mondod: – A múlt héten engem is megpróbált ez a vírus, de én egy perc alatt elparancsoltam, és itt vagyok, teljesen egészséges vagyok!

No, most ez így igaz lehet, de ha ezt abban a percben mondod el neki, azzal nem segítettél, nem emelted följebb, hanem azt a véleményedet nyilvánítottad ki, hogy te külön vagy tőle,

mert a te hited magasabban van. Vagy esetleg azt gondolod, hogy az Úr téged jobban kedvel, és ezt veled megcselekedte.

Mindenképpen nem jó helyzetbe hoztad szegényt, mert *nem volt ott az ideje* a szólásnak. Ilyenkor ideje van annak, hogy elmenj könnyörögni. Mondd neki, hogy teljes mértékben a szívemen hordom a te helyzetedet, és az Úr elé fogok járulni érted, és kezd el őt *főlemelni*, ha szólni akarsz valamit!

Az igazságnak a szólásával is tudunk rontani a helyzeteken, ha nem az alkalmas időben szóljuk. Ezért mondja azt a Prédikátor, hogy megvan az ideje a hallgatásnak és megvan az ideje a szólásnak, az alkalmas szónak alkalmas időben. Mint az aranyalma ezüstitányéron: olyan a *helyén mondott Ige* – mondja a Példabeszédek. Nagyon drága dolog a helyén mondott Ige.

Van ideje a hallgatásnak. Van, amikor többet segít, ha megfogod a másik kezét és azt mondd neki, hogy én megyek és könnyörögök érted. Halleluja! Dicsőség Istennek! Mondjunk egy áment erre! Figyeljünk erre, hogy ne szóljunk a szavainkkal kevélységet, hogy a másikat azzal olyan helyzetbe hozzuk, hogy kevesebbnek érzi majd magát, mint mielőtt megszólaltál. Azokban a szavakban nem lesz benne az Úr. Ámen. Dicsőség Istennek!

Ideje van a *szólásnak*, és ideje van a *hallgatásnak*. Kérd az Úrtól ezt a bölcsességet, hogy mikor kell szólnod, mikor kell hallgatnod, amikor egyszerűen csak együtt érzel, ott vagy és együtt érzel! Érzí [a másik] a szeretettedet, és az a *szeretet elkezd főlépíteni*. Figyeljete erre nagyon, és a másinak épülésére legyetek mindenben!

A drága Úr Jézus Krisztusnak az az elrendelt akarata, hogy minden *áldása beteljesedjen* az életünkön, ne maradjunk áldások nélkül. Amiért Ő megfizette azt a nagyon drága árat, azt öltük magunkra, öltük az életünkre, és abban járunk! Ez az Ő akarata, ebben biztos lehetsz.

Semmi jót nem tart vissza tőlünk, és azt szeretné, hogy ezeket az áldásokat megtanuld prófétálni az életedre, hogy megtanuld azt mondani, hogy léssen azután, meglett azután, hogy beteljesedett azután. Minden nyomorúság és próba után van egy rendelt idő, amikor jön az *áttörés*, és azt te meglátod az életedben. Így tekints a helyzetekre, amikben most jelenleg megmérettetésben vagy, hogy jön az az idő, amikor azt mondhatod: és lőn azután.

Ott lásd magad az Úrnak abban az akaratában, hogy neked megvan már, amit az Úr elrendelt neked! Az életünkre prófétálni kell a *meny akaratát*, hogy itt a földön az majd megláttassék! *Szólni* kell! Nem elég, hogy az Úr azokat elkészítette, meg Ő akarja, mert nem fog úgy ránk hullani csak magától. Részesek vagyunk benne, hogy megteljesedjen rajtunk. Dolgunk van vele. Dániel könyvében mondja az Ige:

DÁNIEL 2,21–22.

21. És Ő változtatja meg az időket és az időknek részeit; dönt királyokat és tesz királyokat; ád bölcsességet a bölcseknek és tudományt az értelmeseknek.

Anna életében volt az a meddő korszak, és az a rengeteg bántás, amit kapott, és megkülönböztetés és könnyek és kiközösítés, de azt mondta az Úr: – Eddig! Ő megváltoztatta az időket, így Anna életében *eljött a gyümölcstermés* és gyermeket ölelhetett. Amire annyira vágyott, eljött.

Ő *változtatja* meg az időket és az időknek részeit. Ő teszi ezt. Te csak bízz benne, hogy a kérésed ott van nála, és prófétáld az Úr akaratát: Lőn azután! Meglett azután az a gyermek.

Megváltozott [a helyzet]. Lőn azután. Minden nyomorúság után meglett. Meglett, az Úr szava *beteljesedett* az életemben.

A *mennynek* találkoznia kell a *földdel* a szavaidban! Ez egy illesztés. A menny *illesztése* a földre. A menny akaratának, az Úr akaratának az illeszkedése a földre. Ez folyik most is az életedben, hogy az Úr tökéletes akaratát megélhesd, amiben benne van minden áldás, amiért megfizetett.

Ő változtatja meg az időket és az időknek részeit, vagyis az élet a kezében van, Ő elő fogja hozni ezeket a változásokat, rajta van. Ő munkálja, te legyél *bizalommal*, hogy eljönnek ezek a *rendelt idők*, amikor meglátod az áttöréseket az életedben! Ő dönt királyokat és tesz királyokat.

Az amerikai választások felől is rengetegen aggódnak, hogyan alakul. Méregetik innen, onnan, mindenhol, de egy igazi kereszténynek nem kell nevekbe belebonyolódnia, elég, ha szólja felette: Uram, ezt az Igét oda kirendelem! Te vagy az, aki választod ezeket a királyokat és döntöd a királyokat, és elrendelsz időket és időknek részeit, és addig fog uralkodni, és az fog uralkodni, akit *Te kijelöltél*, a Jézus nevében. Ámen.

Tudod, hogy mekkora öröme lesz az Úrnak ebben az imádban? Ajtót nyitottál Neki az Ő akaratára, hogy azt megcselekedhesse. Mert az egyik azt gondolja, hogy ez a jobb, a másik azt gondolja, hogy az lenne a jobb, és most kinek van igaza? Miközben ha az *Igét szóljuk*, akkor az Úr tud azzal munkálni, és prófétáljuk az Ő akaratát a földre.

Uram, Te vagy az, aki ezeket a királyokat fölállítod. Te vagy az, aki ezeket a királyokat ledöntöd. A maga idejében Te rendeled az időket, az időknek részeit. Legyen meg a Te akaratod ebben, a Jézus nevében! Ámen. És elkezded utána könyörögni nyelveken.

Akkor mondtad el a tökéletes imát, megdorgálva az ellenség erejét. Nem adsz helyet neki. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat. Ha akar egy helyzetben téged informálni valami felől, hogy mi és hogy van, amit nem látsz esetleg, addig ne keresd, hogy miért történt ez, és miért nem úgy történt, ahogy eddig imádkoztam, és a miérték sorozata.

Tönkreteszi az életünket, ha ennek helyet adunk mélységében. Az, hogy eszedbe jut egy-egy gondolat, az természetes, az ember elgondolkodik, és hogyha nem kap választ, akkor el kell engedni, mert úgy van írva, hogy Ő *jelenti meg* ezeket annak a szívnek, aki *közösségben* van vele és keresi Őt. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat.

DÁNIEL 2,21–22.

22. Ő jelenti meg a mély és elrejtett dolgokat, tudja mi van a sötétségben; és világosság lakozik vele!

Vagyis azokat, amit a másik nem lát meg. El vannak *rejtve* a mélységek. Sok ember vélekedik így és úgy, és mondanak dolgokat, semmi valós alapja nincs. Te csak maradj az Úrtól való tudakozásban! Ő megjelenti ezeket a mélységes dolgokat a maga idejében, ha tudatnia kell veled, ha nem, akkor maradj hitben!

Mi akadályozza az imádságainkat, miért nem úgy van, ahogy eddig kértem, miért nem látom azokat, amiket kértem? Maradj hithű, tudd, hogy Ő hűséges, és az imád ott van a trón előtt, bízzál benne, és rendeld el ezt az Igét felette! Tudd, hogy Ő változtatja meg ezt a nyomorúságos időt az életedben! Ő változtatja meg az időket, és prófétál az életedre!

Ő változtatja meg az időket és az időknek részeit. Ő dönti a királyokat és Ő választja a királyokat, és Ő rendeli nekem ezeket a kapcsokat. Ő fogja megőrizni az életemet és a

kincsemet, amit letettem Nála! Tessék prófétálni az életedre a menny akaratát a földön! Ezt valóságban lásd az életedben!

Tudja, mi van a sötétségben – így folytatja az Ige –, vagyis tudja, hogy mi az, ami akadályozza jelenleg, hogy te azt meglásd. Ő tudja, hogy mi lakozik a *sötétségben*. Fordítva nem igaz. A sötétségnek fogalma nincs, hogy mi lakozik, és mit munkál a *világosság*, mert amint a világosság megjelenik, az elnyeli a sötétséget. De az Úr, aki a világosságban lakozik, tudja, hogy mi van a sötétségben, hogy mi van ott, miket tervel az ellenség ellened, milyen *visszatartó erők* vannak az életed felett, mi fogja vissza az életednek a dolgait.

Ő tudja, ezért megbízhatasz benne, és nyugodtan odaadhatod Neki az egész életedet, hogy Uram, vezess! Vezess engem azon az úton, amelyen járnom kell! Vezess engem! Teljesen odaszánom az életemet Neked, mert ott a legjobb helyen van, a *legjobb kezekben* van. Gondviselő Isten vagy, és Te rendeled el az időket az életemben.

Eljön az áttörés ideje az életemben, nem marad mindig így ez a helyzet, hanem megváltozik, megmozdul. Itt a pusztában utat szerzek – mondja az Úr – ott, ahol még nincs út, ahol nem látod a kiutat. Azt mondja neked, hogy én a pusztában *utat szerzek* és a kietlenben folyóvizeket. Ő az, aki ezt meg tudja tenni. Te prófétáld, te *szóld* az életedre ezt, szóld az életedre az *Ő akaratát*, a Jézus nevében!

Tanította Jézus azt, hogy úgy kell imádkoznunk, hogy jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod? Mit tanított Jézus itt? Hogy *prófétáljuk a menny akaratát* a földre. Igenis, az Ő akarata, ami a mennyben van és el van rendelve, az jöjjön le a földre, az legyen meg az életemben, az nyilvánuljon meg az életemben! Jézus mondta, hogy ezt imádkozzuk!

Legyen meg, Uram, a *Te akaratod* az életemben! Miként a mennyben el van rendelve, úgy legyen nekem! És ezt naponta imádkozhatod. Legyen meg az nekem, a Jézus nevében, és hozzáteheted: és meglett!

Mert Istennél csak jelen idő létezik. Ő egy *most* Isten, egy *jelen* Isten. Ő az időtengely fölött uralkodik örökké, a kezdetektől a végig, és ami elmúlt, azon nem tudsz változtatni, ott nem tudod a hitet használni.

A *múlt* Istennél nem létezik, a *jövő* pedig bizonytalan, mert függ a döntéseidtől. Egyetlen pillanat létezik Istennél: a jelen, a *most* pillanata! Amikor most megnyitod a szíved, és most befogadod, amit készített, most hallod az Igét, most megfogam a szívedben, az a jelen pillanat létezik Istennél! Ezért mondja, hogy a most hit, a jelen hit, az a pillanat, amikor most Istenre tekintesz azzal, hogy Istenem, ezt neked adom. Ez a pillanat létezik Istennél, mindig a *jelen hit*.

Nem érdemes a *jövő felől aggódni*, nem érdemes a múltban élni és azt forgatni, hogy vajon mi miért történt. Nem tudunk segíteni rajta, nem tudjuk megváltoztatni azokat a dolgokat. Nem tudjuk másként alakítani, mert már megtörtént és lejátszódott. Sok ember a *múlt rabságában* él.

Így visszafogja a múlt, hogy bárcsak ne történt volna meg soha, de már megtörtént. El kell engedni, hogy szabadok legyünk ennek a jelen pillanatnak, amiben az áldásokat tudjuk prófétálni. Ezek beteljesedtek az életemben, Jézus nevében. Legyen meg az Úr akarata az életemben, és megvan, és meglett, és jelentsd ki az életed felett, hogy azt megtette és beteljesedett!

„És lészen azután...” – tele van az Újszövetség ilyen próféciákkal. Az Ószövetségben megprófétálta Isten – két ilyen részt fogunk nézni, amikor Isten előre jelezte, hogy ez így fog történni –, hogy szűz fogan az ő méhében és *szül fiát*, és aztán olvasod az Evangéliumban, hogy meglett, megszületett. A menny akarata találkozott a földdel. Rá lett *illesztve* a menny akarata a földre.

Ez a te életedben is így kell, hogy legyen! Sehogy máshogy nem lehet! Jelentsd ki, hogy *csak úgy lehet*, ahogy meg van írva az életemben! Minden *mást megtiltok*, mert nekem az a *legjobb*, annál nincs jobb! Ahogy meg van írva, csak úgy lehet az életemben, és a gyermekeim életében, és a szeretteim életében! Naponta prófétáld, ezzel illeszted a menny akaratát a földre! Ez egy *folyamat*. Naponta közeledik.

Tudod, miért van annyi nyomorúság ma a földön, több mint valaha? Mert ahogy az isteni jelenlét, a *Jézus eljövetele közeledik* a földhöz, nap mint nap közelebb jön az *Ő eljövetele*, úgy ez a föld a gonosszággal, és a gonoszság teljességével, ami itt van a földön, és emberek életén keresztül megnyilvánul, ezek a démonok, ezek az ördögök remegve remegnek!

Ahogy Jézus idejében aki epilepsziás volt, habot hányt és fetrengett és megnyilvánult, próbálta elijeszteni a tanítványokat, ma ugyanígy van. A félelmükben, a rettegésükben, mert tudják, hogy elközelgett az idő, hogy *közel az idő*. Ezért van ez a rengeteg megpróbáltatás, terroristák, támadások, merényletek, amerre nézünk, mindenhol.

Miért van? Mert a *menny akarata közeledik* a földhöz, és remegve remegnek, mert tudják, hogy eljött az ítélet órája. De neked nem kell félned, mert te el vagy ott *rejtve* a szárnyai alatt, és neked máshogy nem lehet, mint az *Ő tökéletes akaratában*. Ezt munkálnod kell naponta a hiteddel, és az Úr nem hagyja az *Ő* szolgáit az ellenség martalékává lenni, megőrzi a föld hűségeseit. Neked ez meg van írva, és csak úgy lehet.

Ez a *részed* ebben, hogy prófétáld az életed felett Isten akaratát, csak úgy lehet, ahogy meg van írva. Naponta ki kell *jelented*: Mint a mennyben, úgy a földön! Ilyen rövid ima, ez egy elrendelés. Mint a mennyben, úgy a földön, az én életem az Úr szentségében, az Úr megigazultságában, az Úr teljességében, az Úr kegyelmében van, és hullanak le az ellenség tervei!

Lehullnak, leesnek, nem kapnak táplálást, sem félelmekben, mert nem félsz, sem a szavakban, mert nem mondod ki, és prófétálsz az Úr Szellemének. Isten *újakat* akar cselekedni az életedben. Egy *váltást* lehet érzékelni szellemben, egy óriási új atmoszféra jelenik meg az életekben, az újakat akarja Isten cselekedni az életekben, és erre azt mondja neked, hogy ímé, én újakat cselekszem, a régiekről ki emlékszik meg? Ezt mondja neked.

Ne emlékezzetek a régiekről – így mondja Ésaiásban. Ne emlékezzetek, hogy mit ettünk Egyiptomban – mert mondja a zsidó nép, amikor kivonulásban volt, hogy ott ettük a finom dinnyéket, meg hagymákat, meg azokat a halakat, milyen jó sorunk volt!

Rabszolgaságban voltak és vissza akartak oda menni, miközben *nem látták* Isten kezét, hogy honnan hozza ki és hova akarja bevinni őket. És a *pusztaságban* vándoroltak ezért negyven évig, mert állandóan kárhoztatták Istent, méltatlankodtak és *önsajnálatban* voltak.

Sokkal hamarabb mehettek volna a dicsőség földjére, hogyha *Istenre tekintenek* és vesznek abból egy szellemi megértést, hogy mit akar most munkálni *Ő* az életükben. Innen, erről a helyről kihozott, de oda még nem vitt be, még nem vagyok ott. Állandóan vissza akarunk menni abba a fogságba, ahonnan kiszabadított, pedig Istennek megvan a terve velünk!

Az átmeneti időkben meg kell tanulnunk *csak Őreá nézni* és az Igéjére, az Igéjét prófétálni, akkor ezek beteljesednek. Az előbbiekről ne gondolkodjatok! – mondja. Vagyis ezt a hatalmi részt, hogy miről gondolkodsz, azt ki tudja megcselekedni helyetted? Milyen jó volt akkor? Az Úr neked *jobbakat* cselekszik, ha Őreá tekintesz. Mindenből ki fog hozni, amiben meg vagy próbálva.

ÉSAIÁS 43,18–19.

18. Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!

Hogy hogyan csalt meg a sátán, mit tett veled, milyen gúnyt űzött belőled, milyen kritikák hangoztak el, milyen gonosz dolgokat mondtak rólad, az ne tartson vissza, hogy Isten hova akar téged bevinni.

19. Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.

Legyenek a szemeid azon, hogy *mit akar az Úr az életeddel!* Avagy nem tudjátok még? – így kérdezi Isten, szinte perlekedik velük, hogy nem tudjátok, hogy miket akarok cselekedni veletek? Most készül. Elkészítette Isten az Ő szívében az imáidra, a könnyörgéseidre. Azt mondja, hogy *most készül*, figyeljete ide!

A pusztában utat szerzek – jelenti ki. Ott, ahol nem volt eddig út. Kilátástalan volt, fogalmad nincs, hogy mész át rajta. Azt mondja, hogy én ott a pusztában utat szereztem neked, és te meglátod azt. A pusztában utat szereztem és a kietlenben folyóvizeket, hogy választott népemnek inni adjak.

Nem maradsz szomjúhozó, ha az Úrral jársz. *Megelégít* a legnagyobb szárazságban is. A kösziklából vizet fakaszt, ha kell. A te Kösziklád a Jézus Krisztus. Csak annyit kell mondanod: – Uram, szomjazom! – és megszakasztja a kösziklát. *Tekints a Kösziklára* és megszakasztja azt, és ad neked, amire csak szükséged van. Ez egy együtt járás Ővele. Ne gondolkodj a régieken, ne a múlt rabságában élj!

Mi volt ott, meg mi volt a jó, és azt hiszed, hogy a jövőben csak rosszabb lesz. A legnagyobb hazugság. Ahogy növekszel, az Úrral egyre jobb lesz a közösséged, és minden az Ő közösségéből fakad. Ha megtalálod ezt a belső örömet, ezt a belső békességet – minden onnan fakad –, egyre közelebb kerülsz Hozzá, hát hogy lehetne minden egyre rosszabb?

A *legnagyobb kincsünk* az Ő ismerete az életben, és erre így kell tekinteni. Az *odafelvalókkal törődjete!* Ez az első. Az *itteniek rendeződnek*, hogyha megtanulod ezt, hogy az odafelvalókkal törődj. Nézzük meg, hogy volt ez a Bibliában!

Az Ószövetségben mindig elhangoztak a prófétikus szavak. Készítsétek az Úrnak útját, a pusztában utat szerzek. De hogy megy ez, hogy készít az Úr utat nekünk, hogy azon végig tudjunk menni úgy, hogy meg ne üssük lábunkat a kőbe? Hogy tudunk azokon végigmenni, ahol nincs út? És *kihoz* minket azokból a bajokból.

Hogy teszi ezt az Úr? Úgy, hogy küld prófétákat, akik szólják az Úr Igéjét. Küldte Keresztelő Jánost, és azt hirdette mindenkinek, hogy készítsétek az Úrnak útját. A pusztában a kiáltó szót adta Keresztelő János, aki kiáltotta az Úr szavát. Ha nem szóljuk itt lent a földön az Ő szavát, akkor Isten nem tudja illeszteni a menny akaratát a földre.

Adta a prófétát, és te ugyanígy az *életednek a prófétája* vagy. Megprófétaod ezeket az áldásokat az életed felett, akkor teljesednek be. Először is hiszed, hogy amit mondott, az úgy

lesz, utána a száddal megprófétáld azt, és akkor közeledik a menny a földhöz az életedben mindaddig, amíg találkozik, és látod valóságban.

Ez olyan csodálatosan van rögzítve a Bibliában, számtalan esetben lehet követni, hogy az Úr szólja az Ószövetségben, és az Újszövetségben újra megprófétálja. Nem azért írják le újra, hogy a Biblia vastagabb legyen, hanem azért, hogy egy *alapelvet* találjunk meg benne az életünkre.

Két esetet fogunk nézni, amikor ezt tapasztaljuk. Az Úr szólta az Ószövetségben, kijelentette előre, hogy ezt fogom cselekedni, és amikor előhozza ebben a csodálatos Újszövetségben, akkor újra szóról szóra idézi. Valakinek a száján keresztül *ráilleszti a menny akaratát* a földre. Nem hosszú ez a rész, de nagyon tanulságos.

Nekünk az a dolgunk, hogy belemenjünk ebbe a *mélyebb dicsőségbe*, hogy megláthassuk az Úrral való együtt járás mélységeit az életünkben, hogy láthassuk ezeket a jókat, amiket Ő cselekszik, és mások is megláthassák azt. A terméketlen, meddő korszakoktól meg kell szabadulnunk!

Annának is így volt az életében, de le tudta tenni, vége lett. Az Úrnak rendelt idejében Anna élete felett egy *váltás jött*, egy új jött, amit az Úr cselekedett. Ő adta neki azt a gyermeket, és többé az arca nem volt szomorú. Mi már nem szomorú arccal járunk ebben a világban. Mi az Úr fényével, az *Úr világosságával*, az Úr örömeivel járjuk ezt az életet, hogy megláthassa a világ, hogy *élő* Úr Jézusunk van, hogy él az Úr!

És ez még nem minden, hanem *benned él* az Úr! Mert nem csak, hogy az Úr él ott fent valahol a mennyben, és tudjuk, hogy él az Úr, és hiszünk benne – az Úr itt belül él, itt tebenned! Ez az *élő reménységünk*, ha bennünk él, akkor cselekszik is. Él az Úr idebent. Egy Istenember él itt belül tebenned és énbennem – a Jézus Krisztus –, és Ő cselekszik!

Ha te *szólod* a száddal, akkor Ő cselekszi. Ha te prófétáld az életedre, akkor Ő *megcselekszi* és angyalokat küld, ha kell, angyali seregek figyelmeznek az Ő Igéjének a hangzására. Ha te szólod az Igét, akkor Ő cselekszik. *Nem vagy magadra hagyva* ebben a világban, ezt kell megérteni! Nincsenek reménytelen helyzetek Istennél.

Fogsz vezetést venni, fogod látni az utat, fogod látni, hogy ez az út, ezen járjatok. A pusztában utat szerzek, a kietlenben folyóvizet, és ezekbe a folyamokba fogsz tudni belelátni és áradni Ővele, *áradni* az Ő akaratával. Megcselekedni azokat, amiket Ő akar, az Ő akarata valóságba tud jönni az életedben.

Nézzünk két helyet a Bibliában, mert ezeket azért adja az Úr, hogy teljes világosságunk legyen. Timótheusnak írja. Mielőtt ezt a két helyet a Bibliában megnézzük, olvassuk el, hogy Timótheusnak – akit Pál igen szeretett, ifjú *tanítványának* tartotta –, mondhatni, átadta a stafétabotot. Timótheust ellátja rengeteg jó tanáccsal.

A szolgálata végén Pál érzi, hogy elköltözése közel van, és Timótheushoz írt leveleiben *átadja* neki a bölcsességeket, amiket a szolgálatával kapcsolatban ő maga vett az Úrtól. Benne vannak a leveleiben, úgyhogy a fiatal szolgálóknak nagyon tanácsos olvasni ezeket a leveleket.

Az 1Timótheusban az első fejezetben Pál így ír ennek a fiatal szolgálónak, aki előtt az élet, és az élet nehézségei, és amit az ellenség készített neki, hogy elbuktassa minél hamarabb, hogy ne tudjon szolgálni, ne tudjon teremni. Az ördög tervei, minden fiatal szolgálót megkörnyékez. Pál ellátja őt bölcsességgel, és ez mindannyiunknak szól, ha akarunk beteljesedést az életünkben.

1TIMÓTHEUS 1,16–18.

16. De azért könyörült rajtam, hogy Jézus Krisztus bennem mutassa meg legelőbb a teljes hosszútűrését, példa gyanánt azoknak, akik majd hisznek Őbenne az örök életre.

17. Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen.

Bármilyen is van, Neki jár ez a tisztesség és dicsőség.

18. Ezt a parancsolatot adom néked, fiam Timótheus, a rólad szóló korábbi próféciák alapján, hogy azokkal felfegyverkezve harcold meg a szép harcot,

Ez egy parancsolat. Az Újszövetség alatt nem vagyunk törvények alatt, hallottuk eleget, de azért vannak parancsolatok a szívünk tábláira írva. Ezek a parancsolatok Isten trónterméből valók, és egy ilyen ad át a fiatal szolgálónak. Azt mondja, hogy azt a *parancsolatot* – ez olyan, mint a katonaságnál, vagyis ez egy parancsszó. Akármilyen is van, ezt kell tenned! Ez egy parancs.

Mivel kell harcolnia Timótheusnak? Azokkal, amik fölötté elhangoztak, a *prófeciával*, a menny szavával, a menny akaratával, a szó, ami fölötté elhangzott, Isten Igéje, azzal kell *megharcolnia* Timótheusnak itt lent a földön. Ezzel kell harcolni, a szó a prófétai szó, ami elhangzott felette, azzal kell hadakoznia [nem ellene, hanem ez legyen a szájában!].

Ez mi? Ez Isten Igéje. Ezzel kell *hadakozni* a hitnek a szép harcait. Vagyis ki kell jelenteni, ha látod az ellentmondó körülményeket, hogy *nem lehet másként*, csak úgy, ahogy meg van írva. Beteljesedik Isten akarata az életemben.

Beteljesedik Isten akarata az életemben, a Jézus nevében. Minden áldása beteljesedik, egy sem hullhat a földre a Jézus nevében. Kezdd el sorolni ezeket az áldásokat, a rólad szóló próféciákat! Mit mondott az Úr? Megváltott a törvény átkától. Akkor nem lehetsz szegény, nem lehetsz beteg.

Amire épp szükséged van, abba mélyedj bele és kezdd el profétálni az életed felett! Kezdd el profétálni az életed felett Isten szavát, ezzel harcold meg a hitnek azt a szép harcát! Miért szép ez a harc? Mert te vagy a *győztes*. Mert a győzelmedet megszerezte. Ő szerezte meg, neked pedig járnod kell benne. Látjátok, hogy közös a munka?

Az Úrnak munkatársaivá lettünk így, hogy a győzelem kikerekedjen a végére azokban a helyzetekben, ahol most vagy, a győzelem megszerezett a számodra. Minden ellenségedet, amellyel most szembesülnöd kell, az *Úr Jézus legyőzte*. Mindegyiket. Ha nem tette volna, nem jöhetett volna ki a sírból.

A teljes démoni világ rajta volt, hogy legyőzze Őt, és az összes bűn rajta volt Jézuson. Ott volt a pokol mélyén, a legmélyebb helyre le kellett menjen érte és én értem és a legutolsó bűnösért. Oda le kellett mennie. Az egész démoni birodalom rávetette magát a sáttárral együtt, és meg voltak győződve, hogy soha többé nem jön ki onnan, hogy legyőzték Őt. Azt hitték, hogy most megszerezték Őt. Soha többé nem jön elő a dicsőség királya.

Ezt hitték, mert ostobák voltak. Ott tartják Őt – azt hitték –, de Jézus levetette ezeket magáról. Olvasod a Kolossét? Levetette magáról, egyiket a másik után. Levetette őket. Ezt szemmel lásd! Rajta voltak. Le akarták fogni, letaposni, mintha nem is létezne, elnyomni. Ő levetette ezeket, mindegyiket. Mind, amivel neked épp most harcol van, azt is. Azokat a démonikus erőket, a gonosz kiírásokat, az adósleveleket.

Mindennel elbánt Jézus, így jött ki *győztesen* és dicsőségesen a sírból harmadnapon a feltámadás erejében az új életbe, amibe meghívást kaptál, hogy járj győztesen. Ez az az élet, amit látnod kell, és ami örömet kell, hogy gerjesszen a szívedben, mert győzelem van a Krisztusban.

Ezt neked látnod kell, először belül ott a szívedben, ahogy Anna meglátta, hogy nincs többé könny, ez a gyermek megvan neki. Nem sír többé az orcája, és aztán fogant meg a méhében. Ugyanígy neked is a szívedben ezek a *prófétálások*, amiket végzel az életedre, ezek először a *szívedben* fognak hozni így egy képet, hogy ez valóságos.

Ezt Isten mondta rólam, ezek megvannak nekem. Isten nem hazug és nekem szólja ezeket. Hogyne lenne ez valóságos az életemre? Ha befogadom a szívembe, akkor megvan nekem. Akkor, ha ezt látom belül, akkor fogok tudni járni benne. Úgyhogy ne ámítsuk addig magunkat, amíg nincs a szívünkben!

Addig dolgozunk rajta – ez az, hogy munkáljátok az üdvötteket – hogy ezek az Igék élővé váljanak ott belül, *gyökeret* eresszenek. Hiszen ha meggyökerezett, akkor *gyümölcsöt* fog teremni felül. Isten így küldte el az Igéjét, hogy gyökeret verjen alul és gyümölcsöt teremjen felül. Akkor gyümölcsöző lesz az életünk. Mindazt meglátjuk, ami rólunk írva van.

Istennek ez az akarata és ezt neked *prófétálni* kell az életedre. Hányan vettettek megértést ma ebből, hogy Isten hogyan akar velünk munkálkodni, hogy szólnunk kell az Ő *prófétálásait* az életünk felett? Hogy én többé *csak áldott* lehetek! Én áldásokban járok és ez meg lehet nekem, ez megvan nekem. Lőn azután, hogy kezdi a pünkösdi napi prédikációt Péter? És léssen azután, mondja. Ugye?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,17.

17. És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellemből minden testre: és *prófétálnak* a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

Mit idézett? Jóel prófétát idézte, aki előre megprófétálta Isten szava által. Mit tett Péter, amikor a szemünk előtt elindult az az új korszak, az eső korszak, a kései eső korszak? Isten hozta újra az Ő szolgáját és az ő száján keresztül megint közelebb jött a menny a földhöz. Szólta Péter azt az Igét szóról szóra. *Újra szólt* az Úr szája itt a földön.

És léssen azután kiöntöm az én Szellememet minden testre. Az Ő Szelleme által történik mindez. Kitöltöm, kiöntöm az én Szellememet minden testre, és *prófétálnak* a ti fiaitok és leányaitok. Ezek nem azok a próféták, akik az ötszörös szolgálati ajándékok egyike.

Mindenki *prófétálni* fog – mondja Isten –, mindenki, akire kiöntöm az én Szellememet, az *egyszerű prófétálás* ajándékában fogja szólni az én akaratomat, az én terveimet, az én cselekedeteimet, az én új útjaimat, amiket én szerzek nekik. Hogy a pusztában utat szerzek, ezeket az ígéreteket fogja szólni az a nemzedék, amelyre kiöntöm az én Szellememet.

Így hozza Isten a *menny akaratát ráillesztve* a földre és ennek vagyunk a *munkatársai*, ennek vagyunk a tanúi, hogy Isten ezt cselekszi. Ha ezt megértjük, megváltozik az életünk. Vagy vesszük azt a példát, a Lukács Evangéliumban olvassuk, amikor Jézus bement a templomba és adták neki a tekercset, amelyre ez volt ráírva: Az Úrnak Szelleme van énrajtam. [Luk. 4,18]

Mit tett ott Jézus? Akkor kezdődött a szolgálata. És ami meg volt írva Ésaíasban, hogy eljön az Úr felkentje, és az Úr Szelleme által megcselekszi ezeket. Mit tett Jézus, amikor az

Ige testté lett, és Ő megszületett és felnövekedett és eljött az Ő rendelt órája? Odaadták azt a tekercset, amire ez volt írva, és Ő felolvasta, és azt mondta, hogy ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra!

Előtte nem tett egy csodát sem, csak amikor a szájával szólta a menny akaratát a földre, akkor tett rá *pecsétet*. Most megvan Isten akarata itt a földön! – és akkor kezdte el a csodákat cselekedni. Döbbenetes, egy nagyon alapvető *szellemi törvény*. Ezt ragadd meg és használd, *prófétáld Isten akaratát az életedre!* Teljes hittel, teljes odaszánással, teljes akarattal.

Teljesen megbízol benne, hogy amit Ő készített, az jó neked és azt meg fogod látni. Ez a ragyogás megjelenik rajtad és meglátja a világ, és kívánni fogják azt az Istent, akit te szolgálsz. Akinek a *dicsőségét te ragyogod*, azt megkívánják.

Rajtad keresztül látják, hogy ez az Isten egy ilyen dicsőséges Isten. Ki nyitja meg a vakok szemeit? Az Úr, az Ő dicsősége megláttattik. Ki nyitja meg a süketek füleit? Az Úr. Ki teszi hallóvá, hogy az Ő dicsősége megjelentetik? Az Ő dicsősége cselekszi ezt, az Ő Szellemé teszi ezt.

Azt prófétálja, hogy az Úr dicsőségével lesz teljes a föld, az Ő dicsőségének az ismeretével lesz teljes a föld. Istennek az az akarata, hogy a menny teljes dicsősége leszállhasson a földre. Minden egyes kis újjászületett edénye az Úrnak egy hordozója ennek.

Kiöntöm az én dicsőségemet a cserépedényekbe. Tudja az Úr, hogy hova önti ki. Gyarló cserépedényekbe van kiöntve. De akkor is az Ő dicsősége! Akkor is az Ő dicsősége, és ez megláttattik. Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.